

äro förenade äfvensom att 2 mom. af 4 § folkskolestadgan må erhålla följande lydelse:

Sådan skollärare skall ock af församlingen förses med tjenlig bostad och nödigt bränsle, äfvenledes bör åt honom anskaffas sommarbete och vinterfoder till en ko eller om församlingen det önskar lösa med 100 kronor i ersättning derför per år.

Och till 6 § lägges ett 9 moment af detta innehåll:

Tiden för skollärarnes af- och tillträde till folkskolan bestämmes till den 1 Maj.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm i Januari 1877. *

P. Nilsson.

N:o 7.

Af Herr Wallenius: Om förändrad lydelse af § 14 i gällande förordning angående bränvinsförsäljning.

Jag anhåller vördsamt, att Riksdagen för sin del ville besluta, att Kongl. Maj:ts nådiga förordning, angående villkoren för försäljning af bränvin och andra brända eller destillerade spirituösa drycker, af den 18 September 1874, må få följande förändrade lydelse:

§ 14. Vill någon väcka fråga, att annan utskänkning än den, som kan gästgifveri tillkomma, må i socken å landet idkas, göre derom framställning hos kommunalnämndens ordförande inom första hälften af Mars det år, då försäljningen skall börjas. Kommunalnämnden skall innan slutet af samma månad deröfver afgifva yttrande och deri, om bifall till utskänkingen för högst tre år tillstyrkes, utsätta den trakt, hvarinom det må ske, hvarefter yttrandet öfverlemnas till ordföranden i kommunalstämman. Denne inhemte, inom April månads utgång, på kommunalstämma, som blifvit två söndagar å rad pålyst, socknemännens utlåtande i ämnet, *dervid två-tredjedelar af de afgifna rösterna skola vara för bifall, ifall kom-*

munalstämman skall anses hafva medgifvit nämnda försäljning. Varder framställningen af kommunalstämman ogillad, förfalle frågan. Har åter kommunalstämman bifall tillstyrkt, sände, inom tre veckor från det kommunalstämma blifvit hållen, ordföranden kommunalstämmoprotokollet till Vår Befallningshafvande in. Vår Befallningshafvande fatte deri sitt beslut och gifve det kommunalnämndens ordförande tillkänna.

Der fråga uppstår, att rättighet till minuthandel med bränvin i socken må beviljas, förfares på lika sätt, som om utskänkning nu stadgadt är.

Till stöd för min motion får jag upprepa de skäl, jag vid sistlidna riksdag anförde, och som här följa.

Den stora vinst, som bränvinsförsäljare skörda, gör att de, med alla till buds stående medel, söka att på landet uppsätta krogar, derigenom utbredande superiet i en förfärande grad och med detsamma gifva vårt land till spillo för sedeslöshet, lättja, fattigdom och brott, hvilka senare på sista tiden tilltagit i en förfärande grad. Menniskovännen förer en förtviflad strid mot detta onda, men blifver ofta slagen, hvarefter krogar uppsättas och friden, arbetsamheten, välmågan och sällheten öfvergifva de hem, som ligga i granskpet. Det finnes många ädla menniskor i vårt land, som genom otroliga ansträngningar lyckats utbreda sedlighet, arbetsamhet, välmåga och lycka bland sina arbetare och i orten omkring, men som sedermera blifva beröfvade frukterna häraf på ett grymt sätt af bränvinsförsäljare, som kanske uppslå sin förderfliga rörelse intill deras hem, utan att de kunna förhindra det. Jag kan icke finna annat än att hvar och en rättänkande menniska skall på det högsta ogilla detta, och har jag derföre velat gifva dem, som bekämpa superiet, en röstöfvervigt vid voteringen inom kommunen om bränvinsförsäljning.

Jag vågar hoppas på framgång åt mitt förslag, då det vid förra riksdagen på många håll upptogs välvilligt, då jag från landsbygden medför så många varmhjertade och ädla lyckönskningar åt detsammas framgång samt välsignelser öfver detsamma. Då denna lagförändring icke afser någon förhöjning i bränvinsskatten, som alltid möter ett så starkt motstånd, att det icke kan öfvervinnas, utan endast är afsedd att stärka deras makt, som på landet vilja bekämpa superiet, samt sålunda gifva dem tillfälle att skydda hem och härd samt de sina från de förskräckliga följderna, som krogarne föra med sig, så vågar jag hoppas på Riksdagens bifall åt densamma.

Om remiss till vederbörligt utskott af denna min motion anhåller jag.
Stockholm den 24 Januari 1877.

A. Th. Wallenius.